

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318010624
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4318010624.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému T. W., pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 odsek 1, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného T. W. proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 4Nt/60/2018 zo dňa 24.04.2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 15. augusta 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku sa zrušuje napadnuté uznesenie.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného T. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. P. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/225/2012 zo dňa 23.01.2013, právoplatným 23.01.2013 z a m i e t a , pretože nezistil dôvody podľa § 394 odsek 1, odsek 5 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného T. W. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/225/2012 zo dňa 23.01.2013, právoplatným 23.01.2013, pretože nezistil dôvody podľa § 394 ods. 1, ods. 5 Tr. por.

Súd I. stupňa predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený vo svojom návrhu okrem iného uviedol, že po nadobudnutí právoplatnosti napadnutého rozsudku vyšli najavo skutočnosti, ktoré v pôvodnom konaní a ani v prípravnom konaní neuviedol a to z dôvodu, že nechcel ublížiť svojej matke G. W., ktorá prakticky sama organizovala trestnú činnosť, ktorá bola kladená za vinu jemu. Odsúdený nikdy nepodpísal a nikdy nepožiadala o žiadny invalidný dôchodok, toto urobili za neho iné osoby. Na polícii sa odsúdený priznal a uzatvoril dohodu o vine a treste s prokurátorom, nakoľko mu povedali, že sa má priznať, že dostane podmienku a nič sa mu nestane.

Súd I. stupňa sa na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, výsluchom svedkýň P. V., P. W. a V. W. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi.

Konštatoval, že v návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nie sú uvedené žiadne relevantné nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1, ods. 5 Tr. por., ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu. Všetky skutočnosti, ktoré odsúdený súdu uviedol, už boli predmetom dokazovania v pôvodnom konaní, rovnako aj predložené lekárske správy už boli predmetom šetrenia v pôvodnom konaní súdu. K argumentácii odsúdeného, že všetky potrebné náležitosti v súvislosti so žiadosťou o invalidný dôchodok, mu pomáhal zariadiť jeho brat, súd I. stupňa uviedol, že ani toto nie je novou skutočnosťou odôvodňujúcou obnovu pôvodného trestného konania. Ďalej zdôraznil, že skutočnosť, že u odsúdeného je daná potreba dozoru druhej osoby, vyplýva z predložených psychiatrických správ a bola súdu známa už v rámci rozhodovania v pôvodnom konaní. K tvrdeniam odsúdeného, že bol uvedený do omylu a „zavádzaný“ druhými osobami, konštatoval, že ich žiadnym spôsobom pred

súdom nepreukázal, ani nepodložil žiadnym relevantným dôkazom. Zo samotnej skutočnosti, že brat odsúdeného zabezpečoval každodennú starostlivosť o neho a pomáhal mu s vybavovaním záležitostí či už u lekára, alebo na úradoch, nemožno vyvodiť záver o trestnej zodpovednosti brata odsúdeného za uvedený skutok.

Samotný návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania hodnotil súd I. stupňa ako účelový, podaný s cieľom vyhnúť sa výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Tiež hodnotil výpovede rodinných príslušníkov odsúdeného ako účelové a tendenčné, ktorých cieľom bolo napomôcť odsúdenému zbaviť sa jeho trestnej zodpovednosti a vyhnúť sa tak výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Zároveň súd I. stupňa odmietol ako dôkaz znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia psychiatrie, nakoľko ho nemožno považovať za novú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na rozhodnutie v trestnej veci.

Poukázal na to, že odsúdený svojím návrhom na povolenie obnovy konania napáda výrok o vine odsudzujúceho rozsudku napriek tomu, že ním bola schválená dohoda, ktorú uzatvoril s prokurátorom, a ktorou odsúdený uznal svoju vinu a prijal trest. Okrem toho je výrok o vine podľa názoru súdu I. stupňa založený na usvedčujúcich výpovediach z prípravného konania, ktoré tvoria logický a na seba naväzujúci celok, ako aj znaleckými posudkami a listinnými dôkazmi zadováženými počas prípravného konania pôvodnej veci.

V závere zhrnul, že nezistil žiadne podmienky na povolenie obnovy konania.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že vykonaným dokazovaním boli jednoznačne preukázané a zistené také skutočnosti a dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní neboli preskúmané, súdu známe a tieto odôvodňujú a odôvodňovali by iné rozhodnutie vo vine odsúdeného. Svedkovia, ktorí na súde vypovedali potvrdili, že odsúdený žiadosť na dôchodok nepodával, nakoľko ani nepozná súvislosti, nie je znalý, že také niečo ako dôchodok môže dostať a poberať. Všetko riadil a vybavoval za neho jeho brat, čo koniec koncov vyplýva i z lekárskeho správ, kde ho brat nosil na všetky potrebné vyšetrenia. Svedkovia potvrdili, že dôchodok, ktorý mu bol priznaný odsúdený odovzdával vždy celý bratovi. Tiež považoval za nevyhnutný a potrebný pre správne a spravodlivé rozhodnutie znalecký posudok ohľadne zdravotného stavu a zodpovednosti, schopnosti či vôbec odsúdený si je vedomý a uvedomoval si svoje konanie a môže byť za toto konanie zodpovedný.

Navrhol, aby nadriadený súd obnovu konania povolil.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a napokon rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom svoje rozhodnutie aj adekvátne odôvodnil, preto naň nadriadený súd ako na zákonné a správne poukazuje. Primárne nadriadený súd konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy uvedené vo vyššie citovanom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízný princíp,

podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, je oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha obnovy konania. V danom prípade sa odsúdený svojím návrhom domáhal povolenia obnovy konania vo výroku o vine, uvádzajúc, že on o invalidný dôchodok nepožiadala, vybavenie vybavila iná osoba.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania nie je povinný akceptovať a preverovať novonastolenú verziu obhajoby odsúdeného a vykonať akýkoľvek odsúdeným navrhovaný dôkaz, hoci aj súdu skôr neznámy, ale len taký, o ktorom existuje dôvodný predpoklad, že buď sám o sebe alebo v kontexte s dôkazmi v pôvodnom konaní známymi má silu zmeniť ustálený skutkový stav spôsobom významným pre rozhodnutie v otázke viny a trestu.

Nad rámec uvedeného krajský súd uvádza, že ako už správne zdôraznil súd I. stupňa, v pôvodnom konaní bol odsúdený uznaný za vinného zo žalovaného skutku rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/225/2012 zo dňa 23.01.2013, ktorým bola podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválená dohoda o uznaní viny a prijatí trestu pod č. 2Pv 323/2011 dňa 13.12.2012 uzavretá medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry v Leviciach a obvineným T. W., pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2013. Odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky, zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním počas skúšobnej doby, povinnosť spočívajúca v príkaze získať v skúšobnej dobe určitú pracovnú kvalifikáciu alebo sa zúčastniť na rekvalifikačnom kurze, povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu Sociálnej poisťovni v minimálnej výške 1500,-Eur a povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie. Následne súd I. stupňa uznesením sp. zn. 4T/225/2012 zo dňa 04.10.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/12/2018 zo dňa 29.01.2018 rozhodol tak, že podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 4 roky neosvedčil a trest vo výmere 2 roky 6 mesiacov vykoná, pričom ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Nadriadený súd poukazuje na skutočnosť, že zo spisového materiálu vyplýva, že v prípravnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok č. 7/2012 znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia Mgr. T. F. so záverom, že globálny intelektový výkon odsúdeného sa nachádza v pásme subnormy - podpriemeru, nepotvrdila deficit rozumových schopností v zmysle mentálnej retardácie. Tiež bol vyhotovený znalecký posudok č. 32/2012 /K.R./ č. 20/2012 /P.K./ znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Kataríny Romsauerovej a MUDr. Petra Kozíka, pričom zo záverov vyplýva, že čase spáchania skutku vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, jeho rozpoznávací schopnosti boli zachované a v tej dobe bol schopný chápať zmysel trestného konania. Uvedené závery znaleckých posudkov podľa názoru nadriadeného súdu jednoznačne preukazujú, že boli splnené podmienky na právne účinky odpovedí odsúdeného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. ako aj právne účinky súdom schválenej dohody o vine a treste v pôvodnom konaní. Taktiež sa nadriadený súd v plnom rozsahu stotožňuje s hodnotením súdu I. stupňa o účelovosti podaného návrhu odsúdeného na obnovu konania s cieľom vyhnúť sa výkonu nepodmienenečného trestu odňatia slobody.

Konanie o povolenie obnovy konania pozostáva zo skúmania prípustnosti návrhu a skúmania odôvodnenosti návrhu, súd teda najskôr skúma formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 1 Tr. por., následne sa musí zaoberať tým, či navrhovateľ vo svojom návrhu uvádza Trestným poriadkom predpokladané dôvody na povolenie obnovy konania a v konečnom dôsledku skúma odôvodnenosť návrhu, teda či sú v ňom uvádzané skutočnosti spôsobilé dosiahnuť v obnovenom konaní iné rozhodnutie vo veci v zmysle § 394 Tr. por.

Keďže odsúdený nepredložil žiadny dôkaz, ani nepoukázal na žiadnu skutočnosť, ktorá vyšla najavo až po právoplatnom skončení konania alebo bola súdu skôr neznáma a ktorá by mohla sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, teda nepoukázal na žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by viedli k iným skutkovým zisteniam, než tým, ktoré boli v pôvodnom konaní ustálené, krajský súd rovnako ako súd I. stupňa dospel k záveru, že neboli naplnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Nadriadený súd však poukazuje na chybu v písaní v časti výroku napadnutého uznesenia, kde súd I. stupňa uviedol nesprávny dátum narodenia odsúdeného. Toto pochybenie však bolo potrebné odstrániť,

čo viedlo k zrušeniu napadnutého uznesenia a rozhodnutiu s tým, že vo výroku bol správne uvedený dátum narodenia odsúdeného.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.